

Η ΕΠΙΓΕΙΟΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΕΣΤΑΙ ΕΔΡΑ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΛΛΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

Εἰς τοὺς ἀναβιβασμοὺς τοῦ πρώτου ἤχου ἀναγινώσκω-
μεν τὰ ἑξῆς:

«Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρό-
νων ἐκτεθέντων κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ
» τῆς Γῆς καὶ γλώσσαι».

Ἐνταῦθα ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνὸς ἐκινήθη ὑπὸ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ προεφήτευσεν ὅτι ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἔνθα ὁ θρόνος τοῦ βασιλέως Δαυὶδ,
ἐκεῖ θὰ στηθῶσι θρόνοι, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
λαοὶ τῆς Γῆς μετὰ τὴν καθολικὴν ἀνάστασιν τῶν
νεκρῶν.

Ὅτι εἰς Ἱερουσόλυμα κριθήσονται πάντες οἱ
λαοὶ τοῦτο γίνεται καταφανὲς ἐκ τῆς προφητείας
τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἐκεῖ ἐκρί-
θη ἀδίκως ὁ Ἰησοῦς καὶ Ἐσταυρώθη ὑπὸ τῶν
παρανόμων μαρτύρων, δικαστῶν καὶ βοῶντος
λαοῦ κατὰ τοῦ δικαίου Ἰησοῦ. Λοιπὸν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ ἔνθα ἐτελέσθη τὸ μέγιστον κακούργημα ἢ
θεῖα δικαιοσύνη θὰ προσαγάγῃ πάντας, εἰς κρι-
σιν, πρὸς τιμωρίαν καὶ ἀμοιβήν, τιμωρήσει δὲ
τοὺς ἀνόμους σταυρωτὰς τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοὺς φο-
νεῖς τῶν προφητῶν καὶ μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ,
ὡς καὶ τοὺς ἐναντίους ἀμαρτωλοὺς πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Βραβεύσει δὲ ἡ
θεῖα δικαιοσύνη τοὺς πιστεύσαντας καὶ ἀκολου-
θήσαντας τὸν Χριστόν.

Ρητὴς εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἀναφέ-
ρεται ὅτι «ὁ ἀναληφθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν (Ἰη-
σοῦς) οὗτος ἐλεύσεται δι' ἄριστον ἐθεάσασθε αὐ-
τὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν (Πράξεις α-11).
Ἄρα ἐλεύσεται ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα κρίνῃ
τὸν κόσμον. Ἄλλὰ ποῦ θὰ κρίνῃ; Ἠλίον φαεινό-
τερον ὅτι ἐκεῖ ἔνθα κατεδικάσθη παρανόμως,
ἐκεῖ θὰ δικάσῃ δικαιοσύνη πάντας, καὶ εἰς Ἱερου-
σαλὴμ εἶναι ὁ τόπος τῶν θρόνων τῆς θείας δι-
καιοσύνης καὶ οὐχὶ ἀλλαχοῦ.

Τοῦτο λέγει καὶ τὸ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συντα-
χθὲν σύμβολον τῆς πίστεως. «Καὶ πάλιν ἐρχόμε-
νον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς».

Ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται φόβος μέγας εἰς
τοὺς ἀνομήσαντας σταυρωτὰς τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τοὺς
ἀνομήσαντας κατὰ τῶν Ἁγίων Προφητῶν καὶ ἀ-
ποκτείναντας αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ πέριξ αὐ-
τῆς. Φόβος μέγας καὶ εἰς τοὺς φονεῖς τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, φόβος μέγας
καὶ εἰς τοὺς πολεμήσαντας τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐ-
αγγελίου αἰρετικούς, φόβος μέγας καὶ εἰς τοὺς ρή-
τορας καὶ σοφοὺς κατὰ κόσμον καὶ λογογράφους
τοὺς διαβαλόντας τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν
θεότητα Αὐτοῦ καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ, φόβος μέ-
γας καὶ εἰς τοὺς ἀπίστους τοὺς μὴ τηρήσαντας τὸν
νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκεῖ λοιπὸν ἔνθα ἔπαθεν ὁ Χριστὸς ἐκεῖ θὰ
φανῆ ἡ δόξα τῆς θεότητος Αὐτοῦ, ἡ ἐξουσία Αὐ-
τοῦ, ἐκεῖ θὰ ἴδωσιν ὀφθαλμοφανῶς τὸν Ἰησοῦν
ζῶντα καὶ τὸν τάφον Αὐτοῦ καὶ θὰ βεβαιωθῶ-

σιν ὅτι ὄντως ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
ἐκεῖ θὰ μαρτυρήσῃσι πάλιν αἱ παραγεγνημέ-
ναι δούλαι γυναῖκες ἐν τῷ Τάφῳ καὶ οἱ παραστά-
τες δύο ἄγγελοι μετὰ τῶν γυναικῶν πρὸς ἃς οὗτοι
ἐμήνυσαν τὴν Ἀνάστασιν. Ἐκεῖ θὰ παρασταθῶ-
σιν οἱ στρατιῶται οἱ φυλάσσοντες τὸν τάφον καὶ
νεκρωθέντες ἐκ τῆς λάμψεως τῆς ἀναστάσεως καὶ
θὰ ὁμολογήσῃσιν ὅτι οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι σταυρωταί, ἐδωροδόκησαν αὐτοὺς ὅπως
κρύψῃσι τὸ γεγονός τῆς ἀναστάσεως καὶ οἱ κοι-
μωμένων τούτων δῆθεν, ἦλθον οἱ μαθηταὶ τοῦ
Ἰησοῦ καὶ ἔκλεψαν τὸ σῶμα Αὐτοῦ. Ἐκεῖ θὰ
παρασταθῆ ὁ Πιλάτος, τὸ πονηρὸν συνέδριον καὶ
ὁ ἄνομος λαός, ἵνα κριθῶσι τὰ ἔργα αὐτῶν κατὰ
τοῦ δικαίου Ἰησοῦ κατὰ τῶν Προφητῶν καὶ Ἀ-
γίων Μαρτύρων. Ἐκεῖ ἄρα ἐν Ἱερουσαλὴμ θὰ
τρέμωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς καθολικῆς κρί-
σεως, διότι θὰ βλέπωσιν τὸν τόπον τῆς καταδίκης
τοῦ Ἰησοῦ τὸν Γολγοθᾶν τὸν Σταυρὸν καὶ τοὺς
θρόνους τῆς θείας δικαιοσύνης ἀποδιδοῦσης ἐκά-
στῳ ἀνὸμῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐκεῖ μέγας φό-
βος καὶ τρόμος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολλὸς
τοῦ σφαγιασάντος 14 χιλιάδας βρέφη βρεφονό-
του καὶ χριστοκτόνου Ἡρώδου, οὗτοι καὶ εἰς
τοὺς λοιποὺς πολεμικοὺς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐχθροὺς
τῆς ἀληθείας.

Θεμ. Λειβαδέας Ὑποστράτηγος

ΣΤΗΛΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ

Η ΦΕΒΡΩΝΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Φεβρωνία, μὴ φοβῆς ποτε τοὺς πλουσίους. Αὐτοὶ
εἶναι μεμακρυσμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ εἶναι ἀξιοὶ οἴ-
κτου καὶ εὐσπλαχνίας. Εἶμεθα εὐτυχέστεροι αὐτῶν,
ἔστω καὶ ἂν πρόκειται γ' ἀποθνήσκον ἐν τῇ δυστυχίᾳ.
Μετὰ τὴν βραχεῖαν ταύτην ζωὴν ὑπάρχει ἡ αἰωνιό-
της· ἂν εἶμεθα μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆς θὰ
εἶμεθα αἰωνίως εὐτυχεῖς ἐν τῇ μελλούσῃ. Ἡ πρό-
σκαιρος αὐτῆς θλιψίς θέλει μεταδληθῆ εἰς παντοτει-
νὴν χαράν.

— ὦ, αὐτὰ τὰ ὅποια λέγεις εἶναι προλήψεις, φα-
νατισμὸς.

— ὦ πρὸς Θεοῦ, μὴ ὀμνῆτε οὕτω. Εἶδον ἀποθνή-
σκουσαν τὴν καλὴν μου μητέρα, καὶ οὐδέποτε εἶδον
αὐτὴν τόσον χαρούμενην, ὅσον εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ
θανάτου τῆς. Ἀγαπητῆ μου Φεβρωνία, μοὶ ἔλεγεν,
ἐγὼ μεταβίβω εἰς τὴν αἰωνιότητα, δηλ. εἰς τὴν δια-
μονὴν τῶν δικαίων, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ
στεναγμὸς ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Μάθε καὶ σὺ νὰ
ὑποφέρῃς ὀλίγον, καὶ θὰ εἶμεθα ἡνυμμένη παντοτεινά.
Μήτηρ ἀποθνήσκουσα οὐδέποτε ψεύδεται.

— Καὶ ἡ μήτηρ μου ἐπίσης, ἐσκέφθη ὁ Θεόδωρος,
παρεκάλει πάντοτε διὰ τὴν σωτηρίαν μου, καὶ εἰς τὴν
σκέψιν ταύτην ἐν δάκρυ ἔρρευεν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
του. Ἄς ἴδωμεν, κόρη μου, πεινᾷς, κρυώνεις, ὁ πα-
τήρ σου εἶναι ἀσθενής καὶ πιθανὸν νὰ ἔχῃ ἀνάγκην
πολλῶν πραγμάτων. «Φίλοι μου, εἶπεν ἀκολούθως
πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἐύρισκοντο εἰς τὴν αἰθουσαν,
προτείνω νὰ κάμωμεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς πτωχῆς Φεβρω-